

Nr. 1, marts 2018

Indkaldelse til Generalforsamling d. 24. april 2018, kl. 19.00

Sommerudflugt til Thorsvang Danmarks Samlermuseum

Tre artikler: Giv din egen historie videre

GENERALFORSAMLING

Solrød Lokalhistoriske Forening

Indkalder herved til

Ordinær generalforsamling i Aktivitets- og Frivilligcentret, Solrød Center 85,

Tirsdag, den 24. april 2017 kl. 19.00

Valg af dirigent

1. Beretning
2. Fremlæggelse og godkendelse af regnskab
3. Vedtagelse af budget og kontingent
4. Indkomne forslag:
5. Valg til bestyrelse: På valg er Lis Hansen og Kirsten Kurland.
6. Valg af Suppleanter: Iwan Jensen og Tonny Lauridsen.
7. Valg af revisorer og revisorsuppleant: revisorer Kurt Hartvig Petersen og Kjeld Ejdorf,
Suppleant: Iwan Madsen
8. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være formanden i hænde senest ugedagen før den berammede generalforsamling.

I anledning af et besøg på Thorsvang Samlermuseum:

"For 100 år siden"

Causeri ved Kurt Hartvig Petersen om glemte og huskede mennesker og begivenheder i Danmark – alt det museet ikke fortæller om.

Til slut byder foreningen, sædvanen tro, på et traktement.

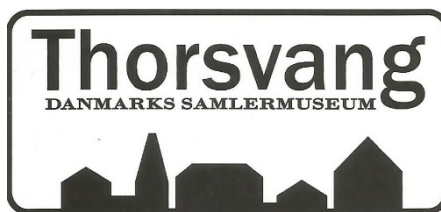
Mvh. Jørgen Christiansen

Sommerudflugt!

Thorsvang Danmarks
Samlermuseum

Fredag den 8. juni 2018

Besøg de gode gamle dage i
Thorsvang.

Thorsvangs Allé 7 • 4780 Stege
www.thorsvangsamlermuseum.dk

Her kan du opleve verden af i går. Gå en tur gennem de gamle butikker og værksteder, der bugner af alverdens ting fra de skønne dage, hvor farfar var ung.

Afgang med bus:

Havdrup station	Kl. 9.00
Jersie kirke	Kl. 9.15
Villabyerne	Kl. 9.20
Solrød station	Kl. 9.30

Vi ankommer til Thorsvang ca. 11.00 og går rundt på egen hånd, der er personale man kan spørge om alt.

Kl. 13.00 spiser vi frokost i en stor sal. Drikkevarer for egen regning. Efter frokost er der igen tid på egen hånd, måske til en kop kaffe eller andet.

Prisen for turen er 150,- kr. pr. person, ikke medlemmer 200,- kr. hvis der er plads i bussen.

Kører fra Thorsvang kl. 15.30.

Tilmelding senest den 25. maj til Lis Hansen 51741898 eller Else Haugaard-Hansen 56168411

Forord til ”Et tidsbillede”

Her kommer nu nogle tidsbilleder som nogle af vore medlemmer har skrevet.

De er meget interessante og de der har skrevet dem er rigtig glade for dem og også deres efterkommere.

Og der skal herfra lyde en opfordring til alle om at gå i gang med at skrive.

Alle har en spændende historie, alt er interessant og foreningens bestyrelse vil gerne hjælpe med at optage på bånd og bagefter skrive.

Så det er bare om at komme i gang!

GIV DET VIDERE til de danske arkiver..

er et landsdækkende indsamlingsprojekt hvor alle danskere kan dele deres erindringer med resten af Danmark.

Erindringerne bliver formidlet på projektets hjemmeside

www.givdetvidere2017.dk og bliver bevaret for eftertiden af det lokale arkiv.

Alle kan deltage og du kan enten skrive din egen livshistorie eller måske din mors. På hjemmesiden er der spørgsmål udviklet til at indsamle erindringer fra sit lokalområde. Og selv om projektet hedder 2017, er det udvidet til 2018.

ET TIDSBILLEDE, af Tove og Gregers Andersen, juli 2014.

AF FAMILIEGRUNDE blev Jersie strand vort område – i bogstaveligste forstand.

Tove er barnebarn fra Holmehus, som af mange er kendt, fordi hendes bedsteforældre i to omgange udstykkede deres lille landsted til en grund til hver af deres femten børn. I første omgang et bart og ubevokset areal nær stranden, hvorpå familierne ret hurtigt fik bygget sig mest sommerhuse og et par helårs-, hvor de så med deres egne børn og deres søskende kunne nyde samværet i mange år.

Holmehus er en mindre ejendom beliggende på Jersie strandvej overfor Cordozavej.

Enkelte af de voksne ”børn” var i forvejen bosat i Jersie eller Køge, så familiebesøg og/eller ferieophold både her og der havde i Toves barndom været på programmet i flere år, så der var flere venskaber knyttet allerede til lokale børn.

Da anden udstykning – nu nær selve Holmehus – skete i begyndelsen af 60'erne, fik vi en kæmpegave! - en familiegrund.

Vi – Tove og Gregers – havde da en lejlighed i Valby, hvorfra det i øvrigt havde været nemt at komme ”på landet” ved Jersie strand. Vi havde i flere år været i sommerhuset hos Toves forældre i ferier og weekends. Vores grund lå i den gamle have med den tidligere kartoffelmark som en af ni familiegrunde og med en gartnergrund som nabo. Gartneren havde også udstykket, så der lå allerede enkelte helårs- og sommerhuse i nærheden. Der var en ret sparsom bevoksning – kun få træer og ikke mange hække - men de kom! - og ret hurtigt ændrede kvarteret sig til mere helårshuse.

Vore byggeplaner blev ført ud i livet i 1963-65 med god hjælp af familiemedlemmer m.fl. - såkaldt selvbyggeri. Man hjalp hinanden! Der var allerede etableret grundejerforening, som havde forestået vejanlæg og vandforsyning, som man på fornuftig vis kunne vedligeholde for rimelige beløb og egen arbejdsindsats. Ikke asfaltbelægning før fælleskloakering var udført omkring 70'erne.

En lille købmandsforretning dukkede også op i lokalkvarteret. Når man havde efterspurgt en vare et par gange, var den snart på hylden. Større varer skulle dog hentes i større forretninger længere væk.

Enkelte smålunde og den nærliggende strandpark var gode områder for børnenes leg. Vor adgang til stranden på Staunings ø's sydlige ende var i mange år ad Lyngagervejs forlængelse ud over strandengene og så gennem et ret sumpet bagland på øen – (som jo er en halvø, da den er vokset sammen med landet i den nordlige ende). Og så dukkede der de dejligste klitter op med en herlig strand. Her kunne vi sågar en sjælden gang møde en nysgerrig sæl, der på afstand fulgte børnenes leg.

Den generation før os, der havde fået grunde, begyndte efterhånden at afhænde den ene af deres grunde – enten til egne børn eller ved salg til fremmede. Kommunen havde også en fordelagtig udstykning på Pirolvænget, så der kom gang i udbygning af kvarterets helårshuse. Der kommer beplantning på de tidligere markjorder og enge. Nu med blomme- eller ligusterhække og småtræer, (der nu mange år efter er blevet alt for store !!) - I mange år var det mest bjergfyr, man så, men der var stadig enkelte, der dyrkede deres jordstykker med fine bede og kartoffelrækker til selvforsyning, som man havde været vant til.

Da huset var klart i 1965, flyttede vi som nævnt fra en 3. sal i Valby til Jersie-Kr. Skensved kommune. Med vort første barn på 3 år – de næste født i 66 og 70. Noget af en forandring. Fra 10 minutters daglig gang til arbejde i Valby til nu en bustur på tre kvarter dog næsten fra dør til dør.

Fantastisk god busforbindelse, som efterhånden ændredes til hurtigbus – som det var hurtigere at tage til dens første stop ved Søvilla og så gå hjem derfra – til kombineret bus/S-tog med flere ændringer af skift i både Vallensbæk og senere også i Solrød. Der var mange pendlere, da også de andre strandkommuner og Køge leverede megen arbejdskraft til København. Vi lå også som et af de sidste huse på ruten for postbuddet fra Køge.

De første mange år var Tove hjemmearbejdende = hjemmegående med alt det daglige med mand og børn. Til alt held var der flere unge koner/fruer med børn som mødtes hos hinanden eller på vej til indkøb, strand eller almindelig gåtur med barnevognen, så de kunne se og høre lidt andet end barnehyl eller dyrke fælles interesser. (Måske forløberen for nutidens mødregrupper, der nu ofte ses på cafeer).

Til alt held havde vi i forbindelse med byggeriet måttet anskaffe os en (brugt) bil, så mulighederne for at se lidt andet end lokalkvarteret var til stede – og dengang kørte man også lidt ud i landet i weekenderne. Indkøbsmulighederne var noget begrænsede. Helt op i 50'erne havde der været kørende slagter, oste-, fiske- og brødmænd. På den gamle hovedvej – Strandvejen – var der flere købmands- forretninger og slagtere og Jutta Behm solgte hjemmebakket brød til lange køer – særligt i weekenderne. Et mejeriudsalg på hovedvejen ved Fredensbovej leverede de første år flaskemælk m.v. til døren, når han alligevel kørte ud med avisen! Snart havde også Irma etableret en lille forretning med deres dagligvaresortiment. Senere kom en meget større daglig Brugs omkring Kogle- eller Fyrrrevej. Tøj og andre større forbrugsting købte vi i Køge, Roskilde eller

København. Meget af dette ændredes jo naturligt, da Solrød Center blev indviet.

Børnene havde hurtigt en omgangskreds af jævnaldrende i kvarteret. De var meget ude i området, hvor der var flere spændende muligheder. Også om vinteren var der gode udendørs oplevelser – særligt når lagunen var tilfrosset, og et par forældre ryddede en bane for sne, så der kunne løbes på skøjter og spilles hockey. Om sommeren kunne man endnu sejle med optimistjolle eller skydepram i lagunen eller udvendigt på stranden. Fælles familieaktiviteter var badeture, gåture i skoven – om vinteren med kælk - udflugter til seværdigheder – ferierejser og familiebesøg.

Vore børn hørte til Jersie skole, hvortil der til alt held kørte en skolebus med de nu mange andre børn i området. Vores ældste er så med i den årgang, der startede i Solrød gymnasium med første år i Køge, indtil bygningen i Solrød stod færdig.

Det er kun vort yngste barn, der har været i en børnehave (Poppelbo), da Tove genoptog udearbejde i 1973 som bioanalytiker i et laboratorium i Hundige. Før da var børnehaver sjældne eller ikke- eksisterende i Solrød. Der var muligheder for fritidsaktiviteter for både børn og voksne. De første års gymnastik var for Gregers på Jersie skole – efter sammenlægning af de mindre kommuner på Solrød skole – og senere igen i det flotte Idrætscenter. Børnenes gymnastik var for vore ældste først i Køge – senere her i Solrød. Svømmeundervisning for vores ældste begyndte i Køge på badeanstalten – senere i Solrød fra åben strand. Vor yngste (fra 70) har kunnet dyrke fodbold og lære klaverspil i Solrød.

En gruppe forældre, der var interesseret i internationale udvekslinger etablerede i begyndelsen af 80'erne en lokalforening af Dansk CISV (Children's International Summer Villages), som både har udsendt mange børn fra Solrød-området og forestået afholdelsen af flere børnebyer à en måneds varighed for 11-årige. Disse er afholdt på Uglegårdsskolen og Munkekærskolen. I foreningens regi deltog også mange børn i udvekslinger for 13-15-årige, som så fik tilsvarende besøg fra andre lande i 2-4 uger. Mange voksne uden for foreningen tog del i det frivillige arbejde med at huse børn fra forskellige lande, når de havde en friweekend i løbet af børnebyen, eller der skulle hjælpes med selve afholdelsen. Lokalforeningen er nu desværre nedlagt, men arbejdet fortsætter i andre omkringliggende lokalforeninger (Roskilde og Hvidovre bl.a.).-O-

ET TIDSBILLEDE skrevet af Bente Alveen

Min mand, Jørgen Alveen, blev i 1974 uddannet til ingeniør i Aalborg. Der var intet arbejde at få. Efter et halvt års arbejdsløshed, et halvt års arbejde i Oslo og mere arbejdsløshed i Aalborg var jeg blevet færdig med at læse til folkeskolelærer i 1976. Så mente vi, at han kunne søge arbejde på Sjælland, og at jeg kunne klare lidt arbejdsløshed.

1.marts 1976 startede Jørgen hos F.L.Schmidt i Valby. Han boede på et værelse i København i begyndelsen.

Vi kiggede på et kort over transportmuligheder til Valby. Så helt tilfældigt blev det bus 121 på Gl. Køgelandsvej, der gjorde, at vi købte et rækkehus i Litorinaparken i Solrød Str. i juni 1976.

Vi havde allerede Kasper, der på det tidspunkt var 10 mdr.

I løbet af sommerferien henvendte jeg mig på Solrød Rådhus og sagde, at jeg var uddannet lærer og gerne ville høre, hvor jeg kunne henvende mig for at søge job på det tidspunkt.

Rudi Diers, inspektør på Solrød Skole, ville gerne tale med mig. Det var nemlig sådan, at der på Solrød Skole var en del uuddannede lærere. Så der blev skrabet timer sammen til mig – lidt hist og her. Jeg kunne starte lige efter sommerferien.

Men Kasper skulle jo passes! Der blev heldigvis fundet en kommunal dagplejeplads til ham. Det var på Solrød Strandvej. Skønt for det kunne lade sig gøre, at jeg gik turen fra Litorinaparken hver morgen til dagplejen med barnevogn og så videre til Solrød Skole.

Dengang eksisterede Solrød Center ikke!! Rådhuset var bygget, og en del af de bygninger, der skulle blive til centeret var under opførelse. Forretninger lå på Solrød Strandvej, spredt i de bygninger, som stadig ligger der. Dagligvarer købte vi i Solrød Brugs i Solrød landsby, hos købmand Carlsen på hjørnet af Mosevej og den lille købmand på Pedersvej.

Vi havde det godt i Litorinaparken og havde meget samvær med de andre beboere. Vi holdt fest i vores række med carporte og inviterede hele bebyggelsen til sammenskudsgilde. Vi mødtes også til fælles arbejdsdage på de grønne fællesarealer.

Vi var også med, da Mogens Carlsen startede Litorinaparkens Løbeklub – den der senere blev til Solrød Atletik og Motion (SAM som stadig eksisterer).

Mens vi boede i Litorinaparken fik vi i 1978 et barn mere. Det var Torsten.

Vi havde en del familiebesøg med overnatning fra Aalborg og med to børn syntes vi, at rækkehuset blev for trangt. Der blev skrevet en del om den store bebyggelse af Rose Huse ved Tykmosevej i Havdrup. Det måtte vi også ud at se på. Vi endte med at købe et hus på Tyreløkke. Det var et såkaldt medbyg-hus. Vi købte det allerede om sommeren og skulle overtage det rå hus 1.dec. 1978. Jørgen gemte al sin ferie, så han kunne få vores hus bygget færdigt. Vi flyttede i starten af januar 1979. I en masse sne!

Der var enormt megen sne den vinter. Vores bil var parkeret ved Havdruphallen, fordi vores område var lukket af sne meget af tiden. Den vigtigste transportmulighed var slæder. Vi hentede post til hinanden på Havdrup Postkontor på stationen. Men det gav meget sammenhold med naboerne. Vi lånte værktøj af hinanden og hjalp, hvor vi kunne. Der var mange små børn, som nærmest voksede op som søskende.

Selvom vi havde det godt på Tyreløkke, ville Jørgen og jeg gerne lære de ”rigtige havdruppere” at kende.

Derfor meldte vi os ind i Juletræskomiteen. Der var vi med i ti år til at arrangere byens juletræ i Havdruphallen 4. juledag.

Fra gammel tid havde det været sådan, at alle kunne være med til juletræsfesten og betale det, man havde råd til. Vi gik fra dør til dør i byen og solgte billetter uden fast pris. Men til sidst havde folk ikke den rette indstilling til at bidrage økonomisk og ville have billetter til en hel familie for 20 kr. Derfor måtte vi sætte en mindstepris.

Det var de ti par i juletræskomiteen, der var julenisser til festen og legede med børnene. Der var ikke betalt underholdning – kun nogle musikere til at spille til julesangene og til dans bagefter.

I 1982 fik vi endnu et barn, Bettina. Alle vores børn var i kommunal dagpleje i Solrød. Kasper kom også i børnehave i Solrød, fordi han startede før, vi flyttede til Havdrup. Da jeg stadig underviste på Solrød Skole, var det ikke noget problem at tage børnene med og aflevere i Solrød hver morgen.

Men det viste sig at være svært for Kasper at starte på Havdrup Fritidscenter uden at have gået i børnehave med nogen af de andre. Derfor kom Torsten og Bettina til at gå i Bissebo Børnehave på Bistrupvang.

I starten af vores tid i Havdrup arrangerede grundejerforeningen fastelavnsfest for børnene. Men senere deltog vi i den store fastelavnsfest i Havdruphallen.

Vores børn gik til gymnastik i HGI. Og på dagen for opvisningen var der nærmest fest i byen.

Jørgen og jeg spillede i en del år badminton i Havdruphallen med vores naboer Søren og Anni. Vi havde den yderste bane, så vi kunne have vores efterhånden fem børn med. De kunne anbringes i barnevogn i målet. De store børn fik penge til slik og kunne bruge megen tid på at vælge slik i cafeteriet.

I Havdrup foregik byens liv i Havdruphallen, i Brugsen efter Anni blev uddeler og på skolen. De samme mennesker mødtes alle vegne.

Men også FDF kom til at spille en stor rolle for vores familie.

Kasper startede som Tumling i 1982 og har været med lige siden. Torsten og Bettina er også stadig aktive FDF ére. Jeg var leder "med elastik" - jeg var med, når der var behov for det.

Da Kasper skulle gå til konfirmationsforberedelse, blev vi af Karen Præst udvalgt til sammen med tre andre forældrepar at arrangere en gudstjeneste. Det var sjovt og interessant. Det bevirkede, at Jørgen kom til at arrangere Sct. Hansfester i præstegården i ti år, og hele vores familie har deltaget i livet omkring Havdrup Kirke og Sognehus.

I mit lærerstudium havde jeg historie på linje. Jeg beskæftigede mig meget med Aalborgs historie. Derfor var jeg interesseret i at undersøge, om der også var noget interessant historie i Solrød. Jeg mødte op til generalforsamling i Solrød Forsamlingshus fra starten – i 1977 tror jeg.

I 1995 syntes vi, at vi havde for lidt plads i vores hus på Tyreløkke. Derfor flyttede vi til et større hus på Dalparken, hvor vores store børn kunne få

plads til at være med venner og kærester. De har holdt mange fester i kælderen.

Men da alle børn var flyttet hjemmefra blev huset for stort og tomt for Jørgen og mig. Derfor kiggede vi efter mindre huse i Solrød i nærheden af S-toget. Forbindelserne i Havdrup er desværre blevet så dårlige.

I 2004 flyttede vi til Hasselvænget. Det hus har vi lavet pensionistvenligt, og her troede vi, at vi skulle bo i mange år.

Men den 11. november 2014 døde Jørgen pludseligt, og jeg satte huset til salg. Det lykkedes at sælge efter ½ år. Nu bor jeg i Maglekæret. Skønt at jeg kunne blive i Solrød Kommune.

-O-

ET TIDSBILLEDE, af Else Haugaard-Hansen 2014

Det var foråret 1962. Jeg var ved at være færdig med min læreruddannelse fra Københavns Aftenseminarium. Vi, min mand Arne, som læste til dyrlæge på Landbohøjskolen, vores lille datter Irene og jeg, boede i en lille 1½ værelses lejlighed på Vigerslevvej i Valby.

Jeg ville gerne finde arbejde lidt udenfor byen, og samtidig skulle det være sådan, at Arne let kunne tage ind til Landbohøjskolen. Vi ville da også gerne have lidt mere plads at bo på. Dengang var det sådan, at landsbyordnede skoler skulle stille tjenestebolig til rådighed for lærere. Vores plan var, at når Arne blev færdig som dyrlæge i 1965, ville vi tilbage til Jylland.

Ved Jersie skole var der stillinger ledige. Jeg søgte en af dem. Jeg husker, at jeg blev kaldt til samtale, og det foregik på den måde, at vi kørte ned til Bleghøjgaard, hvor Ejner

Jørgensen boede, han var formand for skolekommissionen. Han satte sin kone til at passe Irene, medens han kørte Arne og jeg rundt for at hilse på kommissionens medlemmer, så vidt jeg husker, var det Hans Nielsen, Bodil Pedersen, Aksel Olsen og Thomas Drustrup.

Jeg fik en af stillingerne og skulle starte 1. august. De to andre var Marianne Kaarup Larsen og Oda Djurhuus. Så var der det med bolig. Der skulle skaffes 3 boliger. Der var kun en lærerinde, der stoppede, nemlig fru Schou, hvis mand havde været førstelærer men var død året før, hun var blevet boende i førstelærerboligen. Ind i førstelærerboligen skulle førstelærer Jens Rosendal flytte, de havde boet i en midlertidig lejet bolig. En lærer ved skolen, fru Helk boede i lærerindeboligen ovenpå skole. Hun skulle flytte til et hus på Yderholmvej, der var mere plads til familien med 3 børn. Den lejlighed fik Oda Djurhuus, som var alene. Der blev lejet en lejlighed til Marianne Kaarup Larsen og hendes familie på Arildstofte. De blev stillet et nyt hus i sigte, det skulle bygges to huse ved skolen. Det andet hus skulle Lis og Hans Egebjerg have, de havde boet i den gamle skole i Kr. Skensved, siden de kom til skolen. Vi blev boende i Valby indtil 1. oktober. Da kunne vi flytte ind i Vangeledhus, som kommunen købte af Laurits Schnack. Dvs. Laurits Schnack ventede på at komme på Alderdoms-hjem (sådan hed det dengang) i Lille Skensved. Det første halve år boede vi i huset sammen med ham, han havde de to stuer i gavlen, så gik han over på Vangeledgaard til sønnen og svigerdatteren og spiste og på toilettet.

Vangeledhus er et pænt stort hus, det er bygget i 1923 som aftægts hus til Vangeledgaard, og de der gik på aftægt dengang var to søstre og den enes mand. Det var huset indrettet efter. Der var kakkelovne i rummene, et lille toilet ved baggangen (vist det første med træk og slip i Jersie, fik vi fortalt). Der havde været en tank på loftet, hvor man bar vandet op). I køkkenet var der et komfur til at fyre i, men også et lille elkomfur med en lille ovn. Der blev købt et Atlas Queen køleskab til os. Døren ind til spisekammeret blev straks muret til, for derinde skulle der senere laves badeværelse. På loftet var der to værelser, det ene var der en kakkelovn i. Vinteren 62/63 var en kold vinter, og jeg husker at vi kæmpede med at undgå, at vandrørene frøs.

Om foråret og sommeren efter, da Schnack var flyttet på Skensvedhjemmet, blev der lagt centralvarme ind. Der blev lavet badeværelse. Der kom nye køkkenskabe, og skabe i forgangen og i soveværelset og nok også noget mere. Men huset blev jo ikke så velisoleret,

så særlig varmt var det ikke, og jeg kan huske, at der blev brugt meget olie. Fyret stod i udhuset.

Jersie var en hyggelig lille landsby, mange af gårdene var ikke blevet flyttet ud. Man kunne gå rundt om ”Den store By” og ”Den lille By”, som var Vangedhus og arealet bag huset. Senere kom vejene til at hedde Nordre - og Søndre Byvej. Ca. midt i byen var en brugsforening, hvor man fik sine indkøb skrevet i en bog, og så betalte man en gang om måneden. Der var et brødsalg og en smedje. Mælken blev leveret af en mælkemand. Bageren kom også kørende, og også slagteren. Jeg husker også, at man kunne leje en frost Box i et lille hus, der lå ovre ved Solrød Mejeri, Hvis man f.eks. skulle have ½ gris. Og så var der jo strandområdet, hvor udviklingen begyndte at tage fart. Den 29. januar 1963 (jeg kan datoen, fordi det var på Irenes 1 års fødselsdag) blev den nye Brugsforening indviet lige ved branddammen. Der var brugs i mange år, men der kom butikscentre og folk begyndte at handle andre steder. Der blev købmand og flere forskellige efter hinanden. Til slut måtte den lukke.

Det at vi kom til at bo sammen med ”den gamle Schnack” og dermed kom til at kende ham og hans familie, Laila, Ove og deres 4 børn Lasse, Birgitte, Elsebeth og Søren, på den anden side af vejen kom til at betyde rigtig meget for vores måde at komme til landsbyen på. De var nogle fantastiske mennesker. (Historien med, hvordan familien kom til Jersie og det de overtog der, har vi haft en aften med de fire børn i foreningen) Vi lærte hurtigt familierne i Jersie at kende

Den første weekend, vi boede i Jersie, var min veninde Nanny kommet på besøg. Vi gik en tur rundt i byen med Irene i barnevognen, da der kører en lys Volvo 544 forbi os. Nanny og jeg kiggede på hinanden og sagde: ”Det var da Emil Svendsen”. Her skal så lige forklares, at Nanny og jeg er fra samme landsby i Himmerland og har kendt hinanden næsten altid. Der havde Emil Svendsen også haft en lille ejendom, og vores forældre havde kendt ham. Han var rejst derfra nok omkring 1950 og var havnet i Stockholm. Jeg har og havde også dengang to brødre nord for Stockholm, og mine forældre flyttede derop i 1955. De havde en del kontakt med Emil,

og da Nanny og en anden veninde besøgte mig i en ferie deroppe, havde de også mødt og snakket med Emil, men han var så rejst hjem til Danmark, måske omkring 1960 og mine forældre havde mistet kontakten med ham.

Jeg havde set den bil køre en pige ved navn Birthe Svendsen i skole, og jeg spurgte jo så, om hun kendte Emil. Det var hendes farbror, og hendes far kendte også mine forældre, viste det sig. Så pludselig havde vi jo flere forbindelser i byen

Jersie skole var jo en lille skole fra 1. til 7. klasse. Der var to 4. klasser og i 62 blev der også to 1. klasser. Jeg blev klasselærer for a klassen og regnelærer for b klassen. Marianne fik det omvendt. Vi var kun 9 lærere på skolen. Hans Egebjerg var det år på Årskursus på Lærerhøjskolen. Skolen fyldte ikke meget i landskabet, der var kun klasseværelserne 1 til 6, og så var der et bibliotek, samt gymnastiksal, skolekøkken og et lille sløjdløkke. Allerede i 1966 blev lokalerne fra 7 til 14 indviet og så gik det ellers hurtigt. I 1964 blev skolen købstadsordnet og Jens Rosendal blev skoleinspektør. Allerede året efter i 1965 rejste Rosendal fra skolen og Hans Egebjerg blev skoleinspektør.

Da vi kom til Jersie skulle vi jo have passet Irene, der var jo ikke børneinstitutioner. De fleste mødre var hjemmegående dengang. Jeg husker ikke, hvordan forbindelsen kom i gang, men jeg fik kontakt med Grete Vinberg, som boede oppe ved siden af kirken, Grete havde selv 2 piger Bente og Jette, og hun ville gerne tjene lidt penge ved at passe Irene, Det var ikke meget hun fik, jeg mener at huske, det som 20 kr. om ugen, men min løn var jo heller ikke høj, jeg tror det var omkring 1100 om måneden, og Arne tjente jo ikke noget. Dengang var der ikke noget, der hed SU. Han havde lidt rådighedstjeneste ved militæret, han var reserveofficer. Senere fik vi unge piger til at passe Irene og senere også Ivar.

Vangeledhus ligger jo lige over for Jersie Forsamlingshus, der foregik der jo noget af og til, bl.a. fastelavnsfest og juletræ, Der har været spillet en del dilettant i Forsamlingshuset og så selvfølgelig alle familiefesterne i byen, og værten i Forsamlingshuset boede oppe ovenpå. Dengang havde

kommunekontoret til huse i Forsamlingshuset, der hvor der nu er toiletter. Der var dog planer om at bygge kommunekontor ved stranden på Parkvej (nu Dansk Kennelklub) Jeg tror, der sad fire mennesker i det lille kontor. Forsamlingshuset var ikke i særlig god stand. Toiletterne var i kælderen og var gamle og noget uhumske. Nogle år efter fattede læge Jens Nielsen kærlighed til Forsamlingshuset, fik det moderniseret både ved at der blev ydet lån, men også ved at få spændende mennesker til Forsamlingshuset.

F.eks. Kim Larsen med Gasolin. I dag foregår der rigtig meget i Forsamlingshuset, som har et fantastisk værtspar.

Dengang drejede Åsvej over i Møllebakken, men den blev rettet ud sidst i tresserne, og så forsvandt smedjen med smede Christian.

Vi kom ikke tilbage til Jylland i 65, Arne skulle lige prøve at arbejde herovre, og så overtalte Ove Schnack ham til at stille op til sognerådvalg i 1966. Det blev spændende, og vi købte en byggegrund på Domusvej 5 (man skulle være bosiddende i kommunen for at få lov at købe byggegrundene der). Jeg mener kun, den kostede 10000 kr., men man skulle selv byggemodne. Vi begyndte at bygge som delvis selvbyggere i påsken 1969 og flyttede ind den 4. juli i 1970.

Fra 1. april 1970 var Arne blevet borgmester i den nye Solrød Kommune, så vi blev hængende og jeg er her endnu. Jeg har boet 4 steder i Jersie og bortset fra de få indfødte jersieborgere, tror jeg, at jeg er en af dem, der har boet i landsbyen aller længst. Der er ingen butik. Skolen lukker (der er kommet en privatskole). I weekenderne er der ingen busforbindelse, men der er nu meget hyggeligt!

Solrød Lokalhistoriske Forening

c/o Jørgen Christiansen
Østre Grænsevej 20
2680 Solrød Strand

Solrød Lokalhistoriske Forenings hjemmeside: www.solofo.dk

Formand	Jørgen Christiansen	20 28 78 11
Næstformand	Else Haugaard-Hansen	56 16 84 11
Sekretær	Ole Jørgensen	56 14 07 81
Kasserer	Lis Hansen	51 74 18 98
Best. Medlem	Kirsten Kurland	21 42 36 53

Arkæologiske gruppe (Kontakt til Museum Sydøstdanmark)	Kjeld Ejdorf	40 76 22 04
---	--------------	-------------

Årskontingent: 125 kr. for enkeltpersoner
150 for husstand, forening eller organisation

*Betaling af kontingent med girokort +01 5099978
ved netbank, eller kontakt foreningens kasserer:
Lis Hansen, telf. 51 74 18 98, lis.hansen@live.dk*

E-Mail adresser fra medlemmerne til bestyrelsen

*Foreningen udgiver hvert år 4 blade, hvor vi bringer forskellige oplysninger.
Hvis der er ekstra besked mellem to blade, så ville det være dejligt med jeres
e-mail adresse, så vi fremover kan bruge den, når det er nødvendigt.
Send venligst jeres adresse til: Jørgen Christiansen: joergenc@gmail.com*

Solrød kommunes Lokalarkivs hjemmeside: www.solrødarkiv.dk

Solrød Lokalhistoriske Arkiv 56 18 19 55

Solrød Aktivitets- og Frivilligcenter, Solrød Center 85,
2680 Solrød Strand. Åbningstid foreløbig torsdag kl. 16-18

Redaktion Bo Olsson
Eftertryk tilladt forudsat tydelig kildeangivelse
Tryk af medlemsblad: Grafisk Rådgivning APS
Antal tryk: 300, ISSN: 1397 – 6397